

Arrest

nr. 209 695 van 20 september 2018
in de zaak RvV X VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat **S. VANKEERBERGHEN**
Kardinaal Mercierplein 8
2800 MECHELEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 30 mei 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 5 april 2018 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 juli 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 augustus 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat S. VANKEERBERGHEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die loco advocaten D. MATRAY en A. DE WILDE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 5 september 2016 een aanvraag in tot afgifte van een verblijfskaart als Unieburger, in de hoedanigheid van werknemer in loondienst.

1.2. Op 30 januari 2017 verkrijgt verzoeker de verklaring van inschrijving en op 22 maart 2018 verkrijgt hij de E-kaart.

1.3. Op 5 april 2018 treft de verwerende partij een beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 21). Dit vormt de bestreden beslissing. Zij is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 42 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van

Naam: B.,S.

Nationaliteit :Nederland

Geboortedatum : 10.04.1977

(...)

Reden van de beslissing:

Betrokkene diende op 05.09.2016 een aanvraag voor een verklaring van inschrijving in als werkzoekende. Hij verkreeg de bijlage 8 op 30.01.2017 en de E-kaart op 22.03.2018.

Uit het administratief dossier blijkt dat de situatie van betrokkene echter totaal gewijzigd is. Overeenkomstig artikel 42bis van de wet van 15.12.1980 kan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde controleren of er nog steeds aan de naleving van de verblijfsvoorwaarden wordt voldaan. Op 02.02.2018 werd er daarom een brief verstuurd naar de gemeente met de vraag om betrokkene uit te nodigen om nieuwe bewijsstukken voor te leggen aangaande zijn huidige economische situatie of bestaansmiddelen. Betrokkene werd op 06.02.2018 door de gemeente uitgenodigd maar heeft zich echter niet aangeboden waardoor onze dienst overging tot het versturen van een aangetekende zending op 09.03.2018 met dezelfde vraag tot verduidelijking van zijn huidige situatie. De postbode heeft zich op 15.03.2018 aangeboden met deze aangetekende zending maar er werd niet thuis gegeven. Er werd dan een bericht achtergelaten voor het afhalen van de aangetekende zending in een postpunt. Wederom Net betrokkene het na in te gaan op deze uitnodiging. Er moet hierbij opgemerkt worden dat er een wettelijke verplichting geldt om een verandering van hoofdverblijfplaats ten alle tijden binnen de 8 dagen bekend te maken bij de gemeente van de hoofdverblijfplaats (art. 7 § 4 van het KB van 16/07/1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister). Rekening houdend met de wettelijke verplichting om de verandering van hoofdverblijfplaats mede te delen aan de gemeente, moet er geconcludeerd worden dat betrokkene wel degelijk de mogelijkheid gehad heeft om gehoord te worden om uitleg te verschaffen omtrent zijn huidige situatie aangezien betrokkene nog steeds ingeschreven staat op het adres waarnaar de aangetekende brief gestuurd werd. Volgens de jurisprudentie van het Europees Hof van Justitie, moet eenieder de gelegenheid krijgen zijn standpunt kenbaar te maken in het kader van een administratieve procedure die zijn belangen op een nadelige wijze kan beïnvloeden. Het hof stelt bovendien dat dit recht niet absoluut is en dat betrokkene zicht in dit verband coöperatief moet opstellen en de bevoegde autoriteiten alle relevante informatie moet verstrekken (HvJEU C-249/13, Boudjlida, 11 december 2014). Dit wordt bevestigd door de Raad van State betreffende de Belgische interpretatie van het hoorrecht, waarbij zij oordelen dat het recht om gehoord te worden geen absoluut recht is, waarvan afgeweken kan worden als het noodzakelijk is om snel op te treden of wanneer betrokkene onbereikbaar is (RvS 23 februari 1999, nr.78.887). Hieruit kan afgeleid worden dat er geen schending van het hoorrecht is aangezien betrokkene het zelf nagelaten heeft bewijsstukken voor te leggen, na verschillende pogingen hem te contacteren.

Uit onderzoek van het administratief dossier blijkt dat betrokkene officieel tewerkgesteld was tot 01.08.2017. Overeenkomstig artikel 42bis, §2, 3° van de wet van 15.12.1980 kon hij nog 6 maanden, vanaf de dag dat hij onvrijwillig werkloos is geworden, beschouwd worden als werknemer. Intussen zijn deze 6 maanden echter overschreden en kan dus worden gesteld dat betrokkene niet meer als werknemer kan worden beschouwd overeenkomstig art.40, §4 of art.42bis, §2, 3° van de wet van 15.12.1980.

Betrokkene kan bijgevolg het verblijfsrecht als werknemer niet behouden.

Voor zover hij heden werkzoekend zou zijn, moet worden vastgesteld dat hij niet aan de verblijfsvoorwaarden als werkzoekende voldoet, overeenkomstig art.40, §4, 1° van de wet van 15.12.1980. Immers, indien betrokkene een reële kans op tewerkstelling zou hebben binnen de Belgische arbeidsmarkt, mag worden verwacht dat hij reeds aan de slag zou zijn geweest. Daarnaast bewijst betrokkene ook niet ingeschreven te zijn bij de bevoegde dienst voor arbeidsbemiddeling. Derhalve kan hij evenmin het verblijfsrecht als werkzoekende behouden.

In hoeverre betrokkene eventueel zou voldoen aan de voorwaarden om in een andere hoedanigheid, overeenkomstig art.40, §4 van de wet van 15.12.1980, het verblijfsrecht te behouden kan bij gebrek aan medewerking niet worden vastgesteld. Gezien deze elementen in het dossier dient er overeenkomstig art.42bis, §1 van de wet van 15.12.1980 een einde gesteld te worden aan het verblijfsrecht van betrokkene. Er werden geen relevante documenten voorgelegd naar aanleiding van de hierboven vermelde uitnodigingsbrieven van de dienst Vreemdelingenzaken dd. 02.02.2018 en 09.03.2018 waarbij betrokkene werd gevraagd eventuele humanitaire elementen toe te lichten overeenkomstig art.42bis, §1, 3° van de wet van 15.12.1980. Bijgevolg is het redelijk te stellen dat betrokkene zonder problemen moet in staat zijn gevraagd te geven aan deze intrekking van het verblijfsrecht.

Dit document is geenszins een identiteitsbewijs noch een nationaliteitsbewijs.”

2. Over de ontvankelijkheid

Verzoekers volledige betoog ter ondersteuning van de middelen is gekoppeld aan zijn arbeidsongeschiktheid. Echter blijkt uit een aanvulling van het administratief dossier door de verwerende partij dat verzoeker op 9 juni 2018 een aanvraag tot het verkrijgen van een verklaring van inschrijving heeft ingediend, dit in de hoedanigheid van werknemer in loondienst.

Ter terechtzitting bevroegd of hij dan nog een belang heeft bij de beslechting van het beroep dat geënt is op zijn arbeidsongeschiktheid, verklaart verzoeker zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810), quod non in casu.

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend achttien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA